

Tyvär saknar jag ”korrekta” pdf:er av tidningssidorna så detta är en mycket enkel layout, gjord i all hast.

På läger med hund

Sommar är för många liktydigt med någon form av lägervistelse. Vi åker på ridläger, scoutläger eller kanske ett för hundar. Bra Hunds Lotta Hägglund deltog i ett av Sveriges mera traditionsfyllda hundläger och berättar här om sina upplevelser under en hektisk vecka.

Text och foto: Lotta Hägglund

Ordet ”läger” har för mig, ända sedan jag var liten, varit intimt förknippat med hästar och ridning. Några år efter det att jag skaffade min första egna hund blev jag dock medveten om att det arrangeras läger även i hundvärlden. Det tog ytterligare några år (och ytterligare en hund) innan jag tog steget och anmälde mig till ett läger. Det visade sig vara ett lyckokast. Numera är det ett stående inslag i semestern varje sommar och pirret i magen är ungefär detsamma som inför barndomens ridläger även om jag nu inte behöver fundera över vilken häst jag ska tilldelas – min hund har jag ju med mig.

Läger i olika former arrangeras på många olika ställen i Sverige. Själv har jag, för fjärde gången, valt att anmäla mig till lägret som Kinds Brukshundklubb anordnar.

Klubben ligger i Västergötland några mil söder om Borås. Detta läger är nästan att betrakta som en institution i hundvärlden. Lägret arrangerades första gången 1977 och har, med undantag för ett år, arrangerats varje år sedan dess. Det började med att några av klubbens medlemmar varit på träningsläger och ansåg att det var mer praktiskt och ekonomiskt att hyra in kvalificerade instruktörer och träna på hemmaplan. Detta har sedan växt från första årets 14 deltagare, som samtliga tränade skydd, till dagens betydligt större arrangemang. Just i år är det sex grupper med sju-åtta deltagare. Det är två spårgrupper, en sökgrupp, två spök-grupper (spår och sök) samt en grupp som tränar IPO vilket är den internationella versionen av skydd, d.v.s skyddsarbete, spår och lydnad. Klubbens medlemmar har naturligtvis förtur till platserna men därefter fylls grupperna på med andra träningssugna hundmänniskor.

Deltagare, och även instruktörer, från Norge hör till de stående inslagen och vissa av deltagarna har åkt många mil för att ta sig dit, att det är ett populärt

läger är det ingen tvekan om. Något problem att fylla platserna har det inte varit, trots att man aldrig annonserat. Ytterligare deltagare tillkommer i form av familjemedlemmar och klubbmedlemmar som inte ingår i någon grupp men som inte vill missa allt det roliga som händer under veckan. Det brukar dessutom alltid vara något eller några barn med på lägret.

Lägret startar en lördag i juli och delar av den stora appellplanen fylls med husvagnar och förtält. De flesta lägerdeltagarna bor i husvagn, men några tappra tältar, och ytterligare några bor i hyrda stugor i trakten. Många av deltagarna är gamla bekanta men varje år tillkommer ett stort antal nya ansikten och fyrfotingar. De glada återseendena är många mellan förtältspinnarna och husvagnarna och min hund, Iza, känner igen sig och finner sig genast väl tillrätta med lägerlivet.

Lotta Blomqvist kan nöjt konstatera att hennes collie Zam klarar hindret galant.

På eftermiddagen samlas vi på den stora altanen, den altan som successivt växt och utrustats med tak för att kunna fungera som en naturlig samlingsplats, framför allt på kvällstid.

Årets lägerkommitté hälsar oss välkomna och informerar om de praktiska detaljerna runt lägret och veckan kvällsaktiviteter. Just kvällsarrangemangen är en viktig och rolig del av lägret.

Därefter träffas vi i de olika grupperna, med respektive instruktör, och presenterar oss själva och vår hund. Även om deltagarnas erfarenheter är mycket blandade, från de som knappt påbörjat tävlingskarriären till ekipage som är klara för SM, så har ju alla något problem eller något man vill förbättra. Detta är ju en av de stora fördelarna med ett läger, man får många nya idéer och infallsvinklar eftersom så många människor samlas och gärna delar med sig av sina erfarenheter.

Carin Carlsson tränar kryp med Gizza under Tony Lyvéns överseende.

I vår spårgrupp är vi sex deltagare med blandade hundar och erfarenheter. Vår instruktör, Tony Lyvén, är välmeriterad och har, med sin golden retriever Castor, bland annat ett SM-brons i spår 2003 och SM-guld i sök 2004. Övriga i gruppen är Åsa med golden retrievern Bingo, Carin med schäfern Gizza, Tina med sin mudi Milla, Bernt med schäfern Oscar, Barbro med flat coated retrievern Aqua och jag själv med min schäfer Iza. Våra meriter är blandade, vi har t. ex. tre utbildade domare i gruppen vilket är praktiskt när olika bedömningsfrågor uppkommer.

Hundarnas meriter varierar också, från Bingo som fortfarande är ung och därmed inte har tävlat till Aqua som tävlar i högre klass. Milla tävlar elitlydnad men är ganska oerfaren i brukssammanhang.

Att åka på hundläger innebär inte bara träning utan också en massa trevlig samvaro. Läger anordnas som sagt på många platser och i många olika former. Vad det gäller mathållningen kan jag tänka mig att det varierar från självhushåll till att man gemensamt lagar mat eller, som här, man får maten serverad vilket sätter extra guldkant på veckan. Frukosten serveras i klubbstugan och består av en buffé som nog kan konkurrera med de flesta hotellfrukostar. Restaurangen på Kinds golfklubb, som ligger i närheten, svarar för lunch och middag. Hittills är det faktiskt ingen av golfspelarna som tittat snett på oss när vi kommer direkt från skogen, svettiga, blöta och med barr i håret, men de börjar nog bli vana efter alla dessa år. Närheten till golfklubben är också en fördel för de lägerdeltagare som råkar ha en golfintresserad, men inte fullt så hundintresserad, partner. Det brukar alltid vara någon som, istället för att packa in hunden i bilen och åka till skogen, packar in golfbagen och åker till golfbanan.

Första kvällen serveras dock middag på den stora altanen. Där fortsätter grupperna att snacka ihop sig om veckans träning och övriga aktiviteter och lite senare på kvällen börjar dansen för dem som är på det humöret. Idel gamla godingar spelas på stereoanläggningen som är installerad bakom bardisken. Altanen och baren fungerar som samlingsplats hela veckan. Där kan man få något litet att äta eller dricka och det finns alltid ett gäng hundkompisar att prata med vilket en del gärna ägnar sig åt till fram på småtimmarna.

Så är det söndag morgon och dags att börja träningen på allvar. Klubben har tillgång till ett flertal stora skogsområden med fina spår- och sökmarker. Ett frågetecken för oss deltagare just detta år är dock hur markerna ser ut efter den svåra stormen i januari. Det visar sig emellertid att skogarna klarat sig över förväntan.

Grupperna bokar in sig på olika områden, dag för dag, och vi har även tillgång till flera fotbollsplaner för lydnadsträning. Vår grupp väljer att börja lägerveckan i spårskogen. När vi kommer ut till vårt skogsområde delar vi upp marken och bestämmer vem som skall lägga spår åt vem. Att hundar och förare är på olika kunskapsnivåer är inget problem

Tina Eckerstens mudi som heter Milla har hittat en apport i spåret och blir belönad.

i en spårgrupp eftersom det är enkelt att anpassa spåren individuellt. Eftersom vi är många i gruppen kan man variera spårläggare och även arrangera olika svårigheter för dem som önskar. Bingo som är yngst och oerfaren får hela veckan ganska enkla medvindspår medan Oscar som är äldst och en mycket duktig spårhund alltid har olika svårigheter på sina spår. Höjdpunkten är när Bernt och Oscar avslutar veckan med ett spår där det står flera människor och en hund mitt i spåret men även det löser Oscar galant. De flesta dagarna under veckan ägnas åt spårträning på förmiddagen och lydnad och/eller uppletande på eftermiddagen.

En viktig detalj är också förmiddags- och eftermiddagsfikat. Varje dag får vi med oss en korg med kaffe, te och hembakat kaffebröd. Detta är det ingen som vill missa och många skratt och goda hundhistorier blir det runt kaffekorgen.

Fika på både för- och eftermiddagen är viktigt!

En eftermiddag har båda spårgrupperna teori om uppletande, Anna-Lena Wendt föreläser och många intressanta frågor och diskussioner uppkommer. Detta ger även hundarna lite välbehövlig vila.

Kvällsaktiviteterna just den här lägerveckan är av det mer stillsamma slaget. En kväll har vi musikfrågesport samt ett lotteri med många fina vinster. En annan kväll var vikt för kubbspel men vädret satte stopp för det arrangemanget. Första kvällen får vi dock reda på att vi på torsdagen ska köra parallellspår vilket innebär att ett ekipage från varje grupp ska spåra samtidigt på en äng. Spåren går parallellt med sex meters mellanrum och i spåret finns ett antal föremål som hunden ska apportera. Några gånger under veckan tränar vi på detta för att ta reda på vilken hund som är mest lämpad och valet faller till slut på Aqua. Det är onekligen fantastiskt att se hur hundarna fokuserar på uppgiften och inte bryr sig det minsta om de andra. En del av veckans kvällar går också åt till att planera inför avslutningsaktiviteten på fredagen där varje grupp ska ordna någon form av uppträdande eller annan aktivitet på ca 15 minuter.

"Titta vad jag lärt mig", mudin Milla visar sina färdigheter med apportbocken.

Vädret under veckan är av det mer ombytliga slaget och regnkläderna finns hela tiden inom räckhåll, men på fredagen kommer värmen. En riktigt kvävande åskvärme som gör att både hundar och människor blir trötta fortare än vanligt. Förmiddagens spår klarar dock hundarna utan problem, och eftermiddag-

gen ägnas åt ett kort lydnesspass och ett litet uppletande där instruktörens hund Castor får leta upp sina avskedsprenter. Han blir lycklig när han hittar påsen med hundgodis och stannar förvånad när han hittar en tiger i det långa gräset. När han inser att det är hans tiger, i form av ett mjukdjur, är lyckan total och han ser ut att förlåta alla timmar han tillbringat i bilen när husse ägnat sig åt oss och våra hundar.

Instruktör Tony Lyvéns Castor blev överlycklig för sitt mjukisdjur och godis.

Barbro Wiktorsson tränar uppletande med sin flatcoated retriever Aqua.

När vi är klara med detta så är vi några i gruppen som bestämmer oss för att nu har hundarna verkligen gjort sig förtjänta av ett bad. Sagt och gjort, vi åker iväg till en strandremsa i Åtran där hundarna kan bada ostört, och som de njuter! De simmar och simmar, och simmar lite till. De tycks aldrig vilja gå upp men till sist får vi avbryta denna härliga badstund för en vecka går fort och plötsligt är det fredag kväll och dags för avslutningsmiddagen. När den goda thai-buffén är uppäten så tar gruppernas framträdande vid och det visar sig att fantasin fått fritt spelrum under veckan. Vi skrattar så att vi gråter. På lördag morgon serveras frukosten lite senare än vanligt och därefter börjar alla packa ihop sina förtält. Den ena husvagnen efter den andra lämnar appellplanen men vi är säkert många som redan längtar till nästa år!

Som sagt; att åka på läger är enligt mig den perfekta semestern. Man tränar och har roligt med sin hund, man lär sig massor, och allt tillsammans med trevliga människor som har samma intresse och vad kan vara bättre? Läger anordnas till exempel av de lokala brukshundklubbarna, rasklubbar och uppfödare.

Ibland är det över en helg och ibland en hel vecka. Det finns läger i bruks, lydness och agility att tillgå, och säkert läger även för de mer ovanliga grenarna. En sökning på internet på orden "brukshundklubb" och "läger" ger över 300 träffar så det finns säkert något som passar dig och din hund!

Publicerad i Bra Hund 2005